

ÚVODNÍ SLOVO ŘEDITELE

Vážení čtenáři, další číslo školního časopisu je tu a s ním i milá povinnost informovat Vás o aktuálních novinkách na vzdělávacím poli naší školy. Tradice mě předurčuje seznámit čtenáře s tím, co mi dělá radost, ale i vrásky. Začnu tím druhým, abych mohl skončit v pozitivním duchu.

V Liběšicích velmi dobře funguje podpůrný orgán školy – školská komise. Rodiče si na její zasedání zvykli a celkem pravidelně se na ni obrací při řešení problémů ve škole. Jedna věc mě ale zaráží, komise nefunguje jako orgán sekundární, ale jako primární. Vysvětlím. Standardní přístup běžný naprosto ve všech školách je, že oprávněnou osobou k řešení jakýchkoliv problémů je ředitel školy, a to jako první v pořadí. Školská komise přistupuje k problému na sekundární pozici, pokud oprávněná osoba z nějakého důvodu věc neřeší. Celkem chápu, že po dlouhá léta „bezvládí“ si rodiče zvykli většinu záležitostí probírat rovnou se školskou komisí. Z mého pohledu je to ovšem špatně a mohu uvést několik případů, kdy dochází k chybné

interpretaci a školská komise pak pracuje s informacemi neúplnými nebo dokonce zavádějícími, „přibarvenými“ ve prospěch stěžovatele. To přitom může mít fatální důsledky na renomé školy a onu vzájemnou komunikaci na úrovni, kterou prosazují už téměř 2 roky, lze tímto špatným přístupem velmi lehce narušit... Proto chci požádat všechny případné stěžovatele, aby jejich první kroky vedly ke mně do kanceláře.

Přitom se však musím pozastavit i nad oprávněností a smysluplností vybraných požadavků/stížností. Škola je organizace s jasným řádem a pravidly, která platí pro všechny bez výjimky. Pokud například děti v MŠ přechází ze třídy do jídelny, pak ano, je od nich vyžadováno se seřadit – jak já říkám – do „štrůdlu“ a přesouvat se v klidu. Možná se někteří budete podívat, ale i toto je předmětem stížností. Kdo mne zná, ví, že jsem otevřený mnoha pohledům, variantám a možnostem, ale tohle NE. Někdy mě opravdu nepřestává překvapovat, jak jsou někteří rodiče ke svým dětem krátkozrací a ve snaze udělat pro svého potomka to nejlepší, pomalu

narušují jeho osobnost až do fáze, kdy si s ním téměř přestávají vědět rady a jejich ratolest je má kompletně v hrsti. Pak už je pozdě cokoliv vracet...

Také si vzpomínáte na dlouhé hodiny „po škole“? Dříve celkem běžná věc, nesplnil sis během času vyhrazeného na povinnou výuku dle zákona své povinnosti? Pak si je musíš nahradit ve svém volném čase odpoledne. Bez debat spravedlivé řešení, na které se v dnešní době úplně zapomnělo. Rád bych tuto dříve celkem běžnou věc obnovil a někteří rodiče se už mohli setkat s doplňujícími souhlasy o možnosti nechat žáka tzv. po škole. Mile mě překvapilo, že tito rodiče věc vítají a plně s ní souhlasí. Vždyť každý chce pro své dítě to nejlepší a tolerovat nicnedělání a flákání je snad ten nejhorší způsob, jakým se můžeme na svém dítěti podepsat. K tomuto řešení mne vedli někteří žáci, kteří si začínají vybírat, co se učit budou a co ne. Pokud usoudí, v případě žáků bohužel nedozrálou úvahou, že danou látku vlastně vůbec nepotřebují, nedělají nic. S úsměvem na rtech odevzdávají prázdné papíry a se slovy „Napište mi tam, paní učitelko, rovnou pětku“ si myslí, že právě vyhráli. Dovolím si tedy malé vysvětlení, a to jak pro žáky, tak i pro rodiče, kteří tento přístup tiše tolerují. § 22 odst. 1 zákona č. 561/2004 Sb. (školský zákon) uvádí povinnosti žáků, studentů a zákonných zástupců dětí a nezletilých žáků následovně: „Žáci a studenti jsou povinni a) řádně docházet do školy nebo školského zařízení a řádně se vzdělávat... za c) plnit pokyny pedagogických pracovníků škol a školských zařízení v souladu s právními předpisy a školním nebo vnitřním řádem“ Věc je naprosto jasná, výše jmenovaní žáci i jejich rodiče porušují školský zákon. Pokud v našem právním řádu porušíte zákon, tak přichází trest. V našem případě je to povinnost celou věc nahlásit na Orgán sociálně-právní ochrany dětí. Ten zajišťuje kurátora, který následně navštěvuje rodiny a zjišťuje, proč není o dítě řádně dle zákona postaráno. Je třeba se začít pomalu učit, že vzdělávání nelze brát na lehkou váhu. Zvláště v době s 10% nezaměstnaností si zaměstnavatelé vybírají

pouze ty nejlepší. Nakonec i lidová moudra praví „Starého psa novým kouskům nenaučíš“ a „Proutek je třeba ohýbat, dokud je mladý“... Další řádky bych rád věnoval věcem příjemným, které mi skutečně dělají radost. S příchodem jara také ožívá aktivita naší školy. V měsíci dubnu to byla tradiční Velikonoční výstava, kterou letos navštívila regionální televize Litoměřicko24 (záznam si lze prohlédnout na našich webových stránkách). Následoval Den země, ten letošní byl zaměřený opět ekologicky a navíc přinesl žákům nové znalosti v oblasti globálních problémů. Pečlivě vybrané soutěžní disciplíny úzce navazovaly na problematiku každého světadílu a žáci si tak mohli například vyzkoušet, že ne všude na světě stačí pro získání vody otočit kohoutkem, ale je třeba vyvinout mnohem více úsilí. V našem případě to bylo například nanošení vody v kanystrech podle vzoru afrických školáků.

9. května nás čeká opravdový bonbónek. Na tento den chystáme první ročník nové aktivity SOS den, na který se nám podařilo domluvit 2 plně vybavená hasičská auta včetně plošiny, sanitku se záchranářem a policejní oddělení zajišťování stop, dále ukázkou policejních psůvodů a stanoviště Českého červeného kříže. Mohu Vás ubezpečit, že zařizování nebylo vůbec jednoduché a museli jsme požádat o sponzorský příspěvek místní ZD Liběšice. Tímto chci také poděkovat, že nám vyšli vstříc. Žáci se nejen se všemi složkami důkladně seznámí, ale také si zasoutěží v nejrůznějších aktivitách podporujících schopnost pomoci druhému člověku v nouzi. 23. května nás čeká druhý ročník Noci kostelů, kde se děti a žáci MŠ i ZŠ opět představí ve formě školního sboru a svým zpěvem otevrou vernisáž tematické výstavy žákovských prací v místním kostele. Po loňských výtvarných skvostech se opravdu těším, čím překvapí letos. A květen nám uzavře další nová aktivita. Ve spolupráci s Policií ČR budou mít žáci I. stupně možnost zúčastnit se akce Sluníčka a mráčky, ve které budou žáci společně s dopravní policií zastavovat řidiče a ohodnotí je buď kladně sluníčkem, anebo záporně v případě

prohřešku mráčkem.

Také jste si oblíbili meziškolní soutěž Hry bez hranic, kterou naše škola minulý rok uspořádala? Pak vězte, že letos se nám podařilo opět získat grant z Ústeckého kraje v hodnotě 30 000 korun na zajištění této aktivity. Snad nemusím ani zdůrazňovat, jakým významným posunem v propagaci naší školy tato soutěž je. Na akci žáky čekají opět i netradiční disciplíny, se kterými se zaručeně nikdy nesetkali. Pokud dáváte přednost

manuálním či rukodělným činnostem, pak dobrou zprávou je, že jsme, stejně jako v případě Her bez hranic, získali další grant z Ústeckého kraje. Celková částka 30 000 Kč bude sloužit na pokrytí nákladů dalších technik už zaběhlé výroby fimo předmětů a na nové aktivity drátkování a cvičení jógy. Celkově to je tedy dalších (po loňských 60 000 Kč) 60 tisíc korun, které jsme získali na svou činnost. Držte nám palce do budoucna, troufám si říci, že to ještě není konec.

za ZŠ a MŠ Liběšice
J. Táborský

CO V ČÍSLE NAJDETE

Úvodní slovo ředitele.....1-3

Akce:

Březen - červen 2014.....4

Čarodějnice.....4

Den SOS.....5

Téma - Den Země:

Rozhovor.....6

Úvaha.....7

Den Země u nás.....7

Noc kostelů.....7

Rozhovory:

Trenér Marek Čermák.....8

Návody:

Jarní účes.....9

Zábava:

Přesmyčky.....9

Řešení přesmyček.....10

Slovníček.....10

AKCE

BŘEZEN - ČERVEN 2014

12. 3. Liběšická knihovna
16. 3. Vystoupení k MDŽ
18. 3. Veselé zoubky
21. 3. Ekologický program IX. třídy - odpady
EKOŠKOLA
27. 3. Fotbalový turnaj Verneřice

3. 4. Fotbalový turnaj Verneřice
4. 4. Velikonoční výstava DN2
9. 4. Turnaj ve vybíjené, Litoměřice
15.-16. 4. Velikonoční prodejní výstava
25. 4. Den Země

30. 4. - Čarodějnice

9. 5. - SOS den
23. 5. - Noc kostelů
23. 5. - Ekosad skřítků (Malé Žernoseky)
28. 5. - Sluníčko nebo mráček

13. 6. Hry bez hranic
25. 6. Školní akademie

ČARODEJNICE

Jako každý rok naše škola pořádala Den čarodějnic, ale tentokrát to bylo jiné než minule, protože letos si škola připravila pro žáky soutěže v okolí školy.

Ráno od 8:00 do 9:45 stavěla každá třída svou čarodějnici, a když se všechny čarodějnice sešly u ředitelny, tak se šli žáci do tříd převlíknout do svých masek a potom malí předškoláci vybrali tu nejhezčí čarodějnici. Vyhrála ta ze 4. třídy. Po vyhlášení se obcházelo 8 stanovišť a každá třída začínala na stanovišti s číslem, jako má třída (šestá na šestém stanovišti atd.). Na prvním stanovišti se poznávaly bylinky a koření,

na druhém stanovišti se navlíkaly knoflíky pomocí jehly a jen jednou rukou, na třetím se kradly míče, které byly za smyčkou, ale „zloděj“ nesměl být chycen, na čtvrtém stanovišti se ověřovala paměť, z několika věcí se ztratila jedna a bylo nutné uhodnout která, na pátém se musely uhodnout pohádkové postavy, na šestém se hledala se zavázanýma očima zvířátka v pilinách, na sedmém se musela pomocí uzlů svázat z několika uzlovaček jedna velká, na osmém se skákalo přes kruhy. Potom, když všechny týmy dokončily kolečko, upálila se čarodějnice deváťáků a všichni si dali oběd a šli domů.

Dominik Dvořák, 6.tř.

Náš Styl...

ZŠ a MŠ Liběšice

DEN SOS

9. května se celá škola sešla na Den SOS, ten letošní se však lišil od těch předchozích. Naši školu navšívili hasiči, celkem 4 vozy a jedna 30 metrová plošina. Dále jsme se mohli setkat s kriminální službou, policejními psovody, běžnou pořádkovou službou, litoměřickou záchrannou službou a dokonce i s osobami z Červeného kříže. Žáci navštěvovali jednotlivá stanoviště, mohli si například vyzkoušet stírání

otisků, zápasení s policejním psem, ale taky se mohli naučit, jak obvázat ruku či hlavu raněnému, a to není zdaleka všechno, bylo tu toho spousta. Na konec si děti zasoutěžily a vyzkoušely si střílet ze vzduchovky. Tak takový byl náš Den SOS, skvělá zábava a spousta nových zážitků a počasí nám k tomu přálo.

Míša Fischerová, 9. tř.

NOC KOSTELŮ

Stejně jako v loni se i letos pořádala Noc kostelů - 23. května. Žáci z naší školy vytvořili spoustu výrobků na téma kostel, mohli jsme tam například vidět kostely vyřezané z dýhy nebo papírové vitráže. Od 18 hod. jsme mohli vidět vystupovat děti z mateřské školy, které si

pro nás připravily soubor písniček, a stejně tak to bylo i s žáky základní školy, kteří nemohli chybět. Celý večer se vydařil, dokonce jste si i mohli za někoho zapálit svíčku a dát ji na svícen.

Míša Fischerová, 9. tř.

TÉMA

DEN ZEMĚ

Rozhovor

Ahoj, přírodo!

- Ahoj.

Copak jsi dělala v zimě?

- Odpočívala jsem, těšila jsem se na jaro, které přišlo brzy.

Jaký máš názor na předčasné jaro?

- Jsem ráda, že jaro konečně přišlo a že už nepřijde zima!

Jak se k tobě chovali lidé v zimě?

- Chovali se ke mně jako k přírodě. Někteří hezky a někteří ošklivě!

Co budeš dělat o víkendu?

- Jestli bude hezky, tak se budu opalovat, jestli hezky nebude, tak půjdu spát.

Co říkáš na to, že školy pořádají Den Země?

- Já si myslím, že je to bezva nápad. A nejvíc se těším, až to proběhne zde v Liběšicích! Doufám, že se zúčastní co nejvíce dětí!

Budeš se koukat na Den Země?

- Jistě, že budu!

Líbí se ti znečištěné vodní toky?

- Nelíbí!! Zajímalo by mě, komu se to líbí!

Co se bude podle tebe na Dni země dít?

- Určitě tady bude hodně soutěží a možná i nějaký výlet jako byl loni.

Děkuji skvěle jsem si stebou povídala, ahoj.

- Nemáš zač a ahoj!

Míša Horáková, 8. tř.
Káťa Hanzlíková, 8. tř.

Úvaha

Země, poměrně krátké slovo, ale pro nás nejdůležitější na světě. Dává nám všechno, co je důležité pro život jakéhokoli organismu. Bohužel my, jako lidstvo, nejinteligentnější druh, který na této planetě žije, občas zapomínáme, jak moc je pro nás důležitá. Vždyť si vezmete, kolik zvířat za posledních pár století vyhynulo, a to vše jen kvůli lidské bezohlednosti k přírodě. Alespoň jeden den v roce si naše planeta zaslouží mít svůj den, a sice 22. dubna.

Proč bychom měli slavit Den Země? Důležitá otázka. Naše planeta začíná být čím

dál tím víc znečištěná. Ať už je to od různých elektráren, které vypouští za den spoustu kouře, nebo jen od aut, která vidíme projíždět dennodenně. Den Země je velice důležitý, i když se asi neuklidí všechn ten nepořádek, přece jen se nějaký zlikviduje.

Jak oslavit Den Země? Úplně nejlepší způsob oslavy, který může vykonat každý, je vzít si pytel a uklidit alespoň malý kus území, na kterém je nepořádek. Já osobně si myslím, že kdyby toto dělal každý, na zemi by se neválelo tolik odpadků!

Míša Fischerová, 9. tř.

Den Země u nás

Den země proběhl dne 25.4.2014 od 8:00 do 13:00. S doprovodem učitelů jsme došli nad vesnici Trnoblany (směrem na Sedlo), kde jsme se potom rozdělili do jednotlivých skupin. Skupiny chodily s odstupem 15 minut a mířily na Sedlo. Nedošli jsme až na vrchol Sedla, ale přibližně do poloviny, kde jsme se otočili a šli zpátky směrem k startu, kde byl i cíl. Cestou jsme splňovali úkoly na stanovištích, kterých bylo celkem pět. Na stanovištích na nás vyčkávali učitelé a členové ekotýmu. Každé stanoviště představovalo jeden světadíl: Jižní Ameriku, Austrálii a Oceánii, Afriku, Evropu a Asii. U těchto světadílů jsme se seznámili s ekologickými problémy daných oblastí. V Americe jsme určovali 20 rostlin, v Austrálii a Oceánii jsme přecházeli oceán, v Africe jsme nosili vodu, v Evropě jsme kopali do hlíny a hledali brouky, a v Asii jsme jsme rozdělali

ohně a pálili ekologické a neekologické materiály. Za splnění úkolů jsme dostali určitý počet bodů, za ty jsme si mohli koupit nějaký znak představující písmeno. Díky nim jsme mohli rozluštit šifru: Až bude pokácený poslední strom, až bude poslední řeka otrávená, až bude chycena poslední ryba, tehdy poznáme, že peníze se nedají jíst. Když všechna družstva dokončila poslední úkol, proběhlo vyhodnocení. Skupiny soutěžily o zájezd do Děčínského aquaparku, tam pojedou členové ekotýmu a vítězné družstvo skládající se z osmi členů: Jiří Papoušek (kapitán), Marcel Novotný, Veronika Rajmanová, Marek Budka, Josef Rajman, Vojtěch Antal, Nikola Kubičková a Markéta Schindlerová. Po vyhlášení jsme sešli ke škole, kde jsme dostali rozchod.

Marek Budka, 6. tř.

ROZHOVORY

TRENÉR MAREK ČERMÁK

Je zdejší trenérem, který pochází z Prahy a svůj volný čas a svoje peníze investoval do klubu SK Liběšice (starší žáci)

A my s ním uděláme rozhovor:

Jak dlouho se fotbalu věnujete?

Fotbalu se věnuji od dětství a trénování přes 8 let.

Jaký je váš názor na klub SK Liběšice?

V podmínkách amatérského fotbalu si klub vede velmi dobře. Tři mládežnické týmy a dva týmy mužů.

Jakým způsobem jste se dostal k liběšickému klubu?

Můj kamarád a předseda oddílu P. Nepovím mě oslovil, zda bych nechtěl pomoci s trénováním mládeže.

Jste spokojen s výkonem hráčů?

Jsem spokojen s výkonem, ale hlavně s přístupem.

Máte dostatek, nebo nedostatek hráčů?

Hráčů není nikdy dostatek. Proto si pomáháme hráči z jiných oddílů. Myslím, že tento způsob spolupráce je prospěšný pro všechny strany.

Děkuji za odpovědi.....

Není zač Čermák Marek (trenér)

Marek Budka, 6. tř.

NÁVODY

JARNÍ ÚČES

Potřebujeme:

- kulmu na vlasy
- gumičku
- lak na vlasy

Postupy:

Krok 1: Horní prameny vlasů si připneme k sobě na temeno hlavy.

Krok 2: Všechny po sobě jdoucí prameny nakulmujeme.

Krok 3: Zalakujeme lakem dolní prameny vlasů.

Krok 4: Nakulmujeme horní prameny.

Krok 5: Z jednoho pramínku upleteme cop, zpevníme ho a položíme celou délkou na temeno hlavy.

Krok 6: Poté zafixujeme lakem na vlasy celou délku vlasů.

Káťa Hanzlíková, 8. tř.

ZÁBAVA

PŘESMYČKY

- 1) TEMAKATIMA
- 2) KYSEČ KYZAJ
- 3) MĚPISZE
- 4) KÝMECNĚ KYZAJ
- 5) FORKAINTIMA

- 6) CKÝGLIAN KYZAJ
- 7) DOROPISÍŘP
- 8) JEPISĚD
- 9) MEICHE
- 10) NÍDEBUH VAVÝCHO

Míša Horáková, 8. tř..

PŘESMYČKY ŘEŠENÍ

- 1) MATEMATIKA
- 2) ČESKÝ JAZYK
- 3) ZEMĚPIS
- 4) NĚMECKÝ JAZYK
- 5) INFORMATIKA

- 6) ANGLICKÝ JAZYK
- 7) PŘÍRODOPIS
- 8) DĚJEPIS
- 9) CHEMIE
- 10) HUDEBNÍ VÝCHOVA

Míša Horáková, 8.tř.

SLOVNÍČEK - ZEMĚ

Země	Earth
planeta	planet
Den Země	The Earth Day
roční období	season
rok	year
měsíc	month
úklid	cleaning
počasí	weather
slunce	sun
děšť	rain
lidé	people
město	city
vesnice	village
zvířata	animals
tráva	grass

Míša Fischerová, 9.tř.

ZÁVĚREČNÉ SLOVO

Závěrečné slovo před prázdninami

Protože nás o prázdninách žádná čísla časopisu nečekají, tak můj připravený úvodník otiskneme ještě v tomto čísle na zadních stranách. Charakter bude mít ovšem stejný, jakoby se objevil v úvodu prázdninového čísla. Možná by na konci školního roku bylo správné trochu bilancovat, co se nám podařilo a co na svůj úspěch teprve čeká. Protože si ale myslím, že je celkem zbytečné psát o něčem, o čem jsem Vás informoval již v průběhu školního roku, zůstanu ve své tradiční pozici na pomezí kritiky a úspěchů.

Jako první bych rád uvedl jednu věc na správnou míru. Před časem si v žákovské knížce žáci odnesli domů informaci o spále. Jedná se o infekční onemocnění přenášené na předmětech denní potřeby či kapénkovou infekcí. Jednou větou – ve škole živná půda pro takové choroby. Celkem logicky zde pramení strach z rychlého rozšíření mezi ostatní žáky, a proto jsme žádali rodiče, aby v případě podezření navštívili ihned svého lékaře. Právě proto mne překvapila reakce ošetřující lékařky našich žáků, kterou si maminka nemocného dítěte vyslechla při návštěvě. Škola prý šíří zbytečné poplašné zprávy a žádná epidemie nehrozí. Ano, nehrozila, ale možná právě proto, že jsme rychle zareagovali. Naše instituce by totiž byla jedna z prvních, kam by šly vlny kritiky (a možná právě od stejné lékařky), že jsme preventivně nezasáhli. Není to totiž tak dlouho, co se spála rozšířila velmi rychle v mateřské škole, a to zejména proto, že někteří rodiče vodili i přes upozornění své děti do MŠ. Zkrátka zasáhnout včas a nakonec zbytečně je v tomto případě mnohem lepší řešení, než vůbec a poté sledovat poloprázdné třídy. Navíc, naši žáci jsou v péči několika lékařů či lékařek, proto jeden z nich nemůže mít přehled o tom, kolik je aktuálně nemocných. Proto se prosím příště nenechte odradit a dejte raději na doporučení školy, opravu to neděláme zbytečně a vždy jsou pádné důvody.

Druhá zkušenost, která mne potkala je na jednu stranu smutná, ale zase má dobrý konec. Již nesčetněkrát zazněly informace o úrovni liběšické školy pár let zpět. Špatná pověst, nespokojení rodiče, odcházející žáci. Je až s podivem, jak hluboko může být tento pocit zakořeněný. Již dva roky se snaží naše škola ukázat, že změny už jsou jen pozitivní a že ušla pořádný kus cesty k nápravě své reputace. Stačí jen málo...sledovat aktuální dění, třeba na webových stránkách, nebo přímo zde, ve školním časopise. Kdo to neudělal, spokojeně spí s iluzí o příšerné škole. To by samo o sobě nevadilo, horší je, když tyto představy z dob minulých začne rozsévat do svého okolí a nebezpečně tak ovlivňovat člověka neznalého, zrovinka přistěhovaného. Zaplať pán bůh za to, že jsou ještě na světě lidé, kteří si informace vyhledávají. Raději zasednou k internetu, prohlíží si naše webové stránky a v duchu si říkají: „Jak může tak příšerná škola získat 120 000 Kč za dva roky? Jak to, že ta hrozná škola usiluje o mezinárodní titul Ekoškola? Odkdy strašné školy pořádají pro své žáky desítky různých akcí, jejichž výstupem je často reportáž v místní televizi? Proč do té děsné školy přechází žáci z jiných škol? Odpovědi na tyto otázky našla osvícená maminka u mne v kanceláři a její dítě nebude muset od září dojíždět do Litoměřic, a to je ten dobrý konec. SOS den – nová aktivita školy v Liběšicích předčila všechna očekávání. Vyšlo nám snad úplně vše, co jsme potřebovali, zejména počasí. Nádherného 9. května se areál školy zaplnil stanovišti integrovaného záchranného systému, doplněného o Český červený kříž, psodovy a detektivy policejního oddílu. Kdo to nezažil, nemůže pochopit, jak přínosný a přitom perfektní den tu žáci mohli zažít. Na školním webu od té doby sice visí téměř 250 fotografií, ale atmosféru, která zde panovala, lze zachytit jen stěží. Minulý týden proběhl druhý ročník akce Noc kostelů. Po úspěchu žákovských prací

z minulého roku jsme se rozhodli vše opakovat a žáci vytvořili opět zcela originální a krásné výtvarné práce. Mohli jsme vidět papírové vitráže, kostely z dýhy, vyškrabované techniky, zpracování pomocí temper, pastelek, dokonce nalepených ovesných vloček a další. Zkrátka, kdo na vernisáži 23. května chyběl, prohloupil. Výstava byla totiž navíc doplněná o písničky z dílny jak mateřské školy, tak i základní. Za tou pěknou podívanou, ať už vizuální nebo hudební, je spousta práce, ale to ví nejlépe zapojení žáci a jejich učitelé. Já jsem jim poděkoval přímo na místě a poděkuji jim

znovu. Vaše náklonnost je snad ještě jednodušší – stačí se přijít podívat, abychom měli pro koho zpívat a vystavovat příští rok. Přeci jen, pomalu větší počet vystupujících než diváku nepůsobí dobře...

Na samotný závěr chci popřát všem žákům příjemné zážitky při nacvičování letošní akademie a pro všechny rodiče: Nezapomeňte si rezervovat termín 25. června!

za ZŠ a MŠ Liběšice
J. Tábořský

Redakce časopisu Vám oznamuje, že v případě dotazu a připomínek či příspěvku můžete psát na adresu školního časopisu: skolnicasopislibesice@gmail.com